

Список використаних джерел

1. Гендерна політика [Електронний ресурс] / Вікіпедія. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Гендерна_політика.
2. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30, Ст. 141.
3. Жеребкіна І. Фемінізм і сучасна філософія / І. Жеребкіна // Новий Образ. – 1997. – № 1.
4. Титова Т. Гендер крізь призму буденності (жіночий аспект) / Т. Титова // Соціальна політика і соціальна робота. – 1999. – № 3-4 (11-12).
5. Іващенко О. Участь жінок у політиці України / О. Іващенко // Слово і час. – 1997. – № 2. – С. 69–72.
6. Константинова В. Н. Женщины и проблемы политического лидерства В. Н. Константинова // Женщины и социальная политика (гендерный аспект) / Отв. ред. З. Я. Хоткина. – М., 1992. – С. 107–116.

*Ткачук Анна Олегівна, студентка архітектурного факультету
Науковий керівник : Деревінський Василь Федорович, д.і.н., проф.*

ПРОБЛЕМА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ : СУЧАСНІ РИЗИКИ, ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Ми живемо в непростий для України час – час змін. Революція довела, що український народ – єдиний, неподільний. Ці події засвідчили перед усім світом прагнення українського народу до змін, вільного та щасливого життя.

На сьогоднішній час наша держава взяла курс на євроінтеграцію. Варто зазначити, що важливим аспектом спрямування політики сьогодні є прийняття змін до Конституції України в частині децентралізації влади. Ці реформи щодо об'єднання територіальних громад і євроінтеграція знаходяться в одній площині. Наслідком децентралізації є реформування органів місцевого самоврядування та територіальної організації влади – повна зміна діючої системи управління. Децентралізація - спосіб визначення та розмежування завдань і функцій, при якому більшість з них передається з рівня центральних органів на рівень нижчий і стає власними завданнями та повноваженнями органів нижчого рівня [3, с. 9]. На підтримку процесу децентралізацію було прийнято Закон України “ Про добровільне об'єднання громад”, яким було закладено основні принципи і процедуру, на основі яких буде здійснено укрупнення населених пунктів [4].

Сьогодні однією з головних проблем України є погана модель управління: влада є надто централізованою. Децентралізація є необхідною реформою , якщо країна обирає шлях прогресу. Місцеві проблеми можуть ефективно вирішуватися тільки на місцевому рівні. Тому варто передати повноваження, щодо вирішення місцевих проблем на базовий рівень: села, селища, міста. Саме на даному рівні проведення регіональної політики населенню цієї місцевості краще зрозуміло, які проблеми потрібно вирішувати

перш за все. В такому разі саме ці центри будуть відповідальними, а помилки будуть дуже швидко ліквідуватися. Якщо рішення приймає лише центр, то на нижніх рівнях будуть боятися ризикувати, проявляти ініціативу і в такому випадку ніякого руху не буде.

Так, на будь-якому шляху можуть виникнути проблеми, але з ними варто боротися і рухатися вперед до заданої мети. Основними ризиками, які можуть виникнути на місцевому рівні під час реформування, є :

- дефіцит механізмів для забезпечення виконання закону про об'єднання територіальних громад;

- можливий політичний спротив місцевого населення. Соціальною базою спротиву є особи, у яких можуть виникнути побоювання щодо втрати статусу інфраструктурної переваги;

- можлива активізація та прискорення формування політичних об'єднань, які представляють інтереси меншин. Це є досить актуальною проблемою для областей, які межують з іншими державами. У процесі об'єднання територіальних громад в районах проживання етнічних меншин необхідно ретельно проводити громадські обговорення, роз'яснення, моніторинг громадських настроїв;

- ризик зниження якості місцевого управління та правильності прийнятих рішень. Наявний низький рівень освіченості службовців місцевого самоврядування : лише дві третини службовців мають вищу освіту; [6]

- ризик, що окремі регіони та області будуть намагатимуться за короткий період часу сформуванню перспективний план об'єднання територіальних громад без проведення ґрунтового аналізу

Процес розробки перспективних планів повинен проводитися з урахування всіх важливих факторів: інфраструктурних, економічних, етнополітичних, культурних, історичних.

Отже, регіональна влада зіткнеться з рядом важливих проблем у процесі децентралізації. Тому важливим завданням її є вжиття усіх необхідних заходів для зменшення ризиків на всіх етапах даної реформи.

Основною базою ефективної моделі місцевого самоврядування є повноваження, фінансові ресурси, контроль. Саме на цих трьох напрямках повинні бути спрямовані зусилля влади. Яскравими прикладами успішної децентралізації є Польща, Словаччина, Латвія, Литва, Естонія, Скандинавські країни. Дані реформи дали поштовх у розвитку економіки, соціальному розвитку цих держав [2, с. 324].

Нині, коли в Україні спостерігається процес «старіння нації», тобто переважання частки людей літнього віку, існує думка про занепад села. Тому замість підтвердження цієї думки в суспільстві варто вдатися до дій і завдяки децентралізації дати управління територіальних громадам, що сприятиме розвитку і досягненню успіху на них. Для вирішення проблем, що можуть виникнути при реформуванні, потрібно:

- забезпечити залучення органів місцевого самоврядування та експертів до формування перспективного плану;

- врахувати географічні, історичні, культурні, етнічні особливості територій і громад, які об'єднуються;
- забезпечити реформування значною грошовою базою;
- активізація соціальної бази України;
- проведення громадами конференцій, семінарів для обговорення основних проблем;
- створення муніципальної варті – структури, яка слідкуватиме за порядком на підлеглий території;
- розмежування повноважень у сфері освіти, охорони здоров'я, інфраструктури, дозвілля;
- створення виконкомів.

Успішне впровадження розпочатої реформи в нашій країні можливе лише при закріпленні на законодавчому та місцевого рівні механізмів участі громадян із урахуванням Статутів територіальних громад, підтримання тісного контакту громадського суспільства з місцевими органами влади

При успішному реформуванні на території України можливі такі перспективи:

- повноцінний розвиток громад;
- фінансове забезпечення всіх верств населення;
- підвищення рівня життя;
- територіальна зв'язність;
- відповідність перспективному плану;
- можливість прийняття рішень на місцях (наприклад дозволи, реєстрації і посвідчення – для ведення бізнесу можна отримати на місцях);
- розвиток інфраструктури;
- розвиток сіл, селищ, міст;
- залучення інвестицій без очікування дозволу з Києва.

Децентралізація і дерегуляція ліквідує штучні перешкоди для бізнесу і підприємницької діяльності, такі як зайві дозволи, інстанції, надмірний контроль [5]. Внаслідок цього країна почне оживати і розвиватися. Активні, спроможні та зацікавлені громади будуть головною рушійною силою в прийнятті рішень. Вони стануть підтримкою тих змін, над проведенням яких працює уряд. Без реформи місцевого самоврядування всі інші реформи будуть приречені на невдачу

Основою територіальної одиниці стане громада. Вона матиме голову та виконком. У селах будуть обирати старосту, який входить до виконкому. При цьому центральна влада матиме своїх представників-префектів. Їх повноваження будуть обмеженими і зводиться до двох функцій: контролю та координації діяльності громад.

Отже, варто зазначити, що без змін ми не зможемо рухатися далі, не буде розвитку ані в селах, ані в містах, а отже не буде забезпечений належний рівень життя. Зміни починаються з кожного із нас. Лише тісна взаємодія центральної влади і громадських об'єднань, їх взаєморозуміння стане поштовхом і надійною основою розвитку України. Після остаточного

ухвалення реформ ці зміни стануть доленосними. Це буде безповоротна реформа, наслідком якої буде наближення України до Європи, до покращення умов життя громадян. Ми повинні згуртуватися навколо ідей, що роблять нас єдиними у цей непростий час, а всі проблеми вирішувати мирно. Реформи – це рух. Рух – це життя.

Список використаних джерел

1. Бабінова О. О. Державна регіональна політика і регіональний розвиток: сучасні реалії України та європейський досвід. / О. О. Бабінова. – К.: Фенікс, 2011.
2. Сало Т. Ефективність державного управління. / Сало Т. – Випуск 35. – 2013 – ст.324
3. Бориславська О. Децентралізація публічної влади: досвід європейських країн та перспективи України / [Бориславська О., Заверуха І., Захарченко Е. та ін.]; Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO». – К. : ТОВ «Софія». – 2012. –128 с. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу :
[http://despro.org.ua/media/upload/decentral_zac_ya_publ_chno_vladi_dosv_d_evropeyskih_derzhav_ta_perspektivi_ukra_ni\(2\).pdf](http://despro.org.ua/media/upload/decentral_zac_ya_publ_chno_vladi_dosv_d_evropeyskih_derzhav_ta_perspektivi_ukra_ni(2).pdf).
4. Про добровільне об'єднання територіальних громад : Закон України від 5 лют. 2015 р. № 157-VIII. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
<http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/157-19>.
5. Жук В. Напрями розвитку та зміцнення управлінського потенціалу органів місцевої влади / В. Жук // Національний інститут стратегічних досліджень . / [Електронний ресурс]. Режим доступу:
<http://old.niss.gov.ua/Monitor/Juli08/01.htm>.